

انسان پایانی دارد و آن ابدیت اوست

مفسر قرآن در پیامی گفت: دنیا بی هدف نیست انسان پایانی دارد و آن ابدیت اوست. اساس کار این است که انسان تنها بدن نیست روح دارد و روح هرگز نمی‌میرد و انسان با روح برای ابد زنده است.

مفسر قرآن در پیامی گفت: دنیا بی هدف نیست انسان پایانی دارد و آن ابدیت اوست. اساس کار این است که انسان تنها بدن نیست روح دارد و روح هرگز نمی‌میرد و انسان با روح برای ابد زنده است.

به گزارش ایکن، مراسم نکوداشت آیت‌الله سید محمدباقر حجتی؛ قرآن‌شناس و حدیث‌پزوه با پیام آیت‌الله جوادی آملی در دانشکده الهیات دانشگاه تهران برگزار شد.

متن پیام این مرجع تقلید به شرح زیر است:

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم
بسم الله الرحمن الرحيم

«الحمد لله ربّ العالمين و صلّى الله على جميع الأنبياء و المرسلين و الأئمة الهداة المهديين و فاطمة الزهراء بهم تتولّى و من أعدائهم تتبرّء الى الله».

مقدم شما فرهیختگان، نخبگان علمی و ادبی و بزرگواران فنّ ادب و مقال و مقالت و علاقمندان به علوم انسانی را گرامی می‌داریم و از ذات اقدس الهی مسئلت می‌کنیم همه کسانی که در خانه اندیشمندان خدمتگزاران به علوم اسلامی کوششی دارند سعی شان را بلیغ و خدماتشان را مقبول الهی قرار بدهد و از برگزارکنندگان این گونه محافل علمی حق شناسی می‌کنیم و از همه کسانی که با ایراد مقال یا ارائه مقالت بر وزن علمی اینگونه از همایش‌ها و نکوداشت‌ها افزوده و می‌افزایند حق شناسی می‌کنیم. از ذات اقدس الهی مسئلت می‌کنیم همه اندیشمندانی که در اینگونه از محافل از آن‌ها حق شناسی می‌شود آثار قلمی این‌ها را به احسن وجه بپذیرد.

آنچه که در این محفل مطرح است نکوداشت حضرت آیت‌الله حاج سیدمحمد باقر حجتی مازندرانی است. این شخصیت بزرگ که اهل بابل است از آشنایان و دوستان چندین ساله ماست. آنچه که ما از سال ۳۰ به بعد یعنی در حدود هفتاد سال قبل با این بزرگوار مأنوس بودیم مشغول درست و بحث و تحقیق و تألیف و قلم و بنان و بیان بودند. امیدواریم خدماتی که در طی این بیش از نیم قرن انجام داده و انجام گرفته است مقبول پروردگار باشد و همه عزیزانی که در این راه سعی بلیغ داشتند که علوم انسانی را به جامعه معرفی کنند که جزء بهترین علوم است و حقیقت انسان را به انسان می‌شناساند از کجا آمد و به کجا می‌رود را به او می‌فهمانند به احسن وجه بپذیرد.

در سوره مبارکه «جاثیه» حرف‌های یک عده از دنیاگرایان را نقل می‌کند که این‌ها با این مثلث مذموم دنیا را می‌شناسند و لاغیر؛

اول: می‌گویند جز دنیا خبری نیست. جهان ماده و دنیاست و لاغیر. این یک وهم و خیال.

دو: غیر از مرگ و زندگی در عالم خبری نیست.

سه: گرداننده دنیا گرداننده مرگ و زندگی، طبیعت است و غیر از طبیعت خبری نیست: ﴿حَيَاتِنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَ نَحْيَا وَ مَا نُؤَلِّكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾. این در سوره مبارکه «جاثیه» است.

ذات اقدس الهی که این نظم دقیق ریاضی جهان را به عهده دارد و مدیر و مدبر است به همه ما می‌گوید که چرا نظریه پردازی نمی‌کنید؟ چرا فقط نگاه می‌کنید و نمی‌بینید؟ نگاهی که به رؤیت نرسد سودمند نیست. چرا نظریه پردازی نمی‌کنید درباره آسمان و زمین؟ آنکه نگاه می‌کند و نمی‌بیند، او کور است.

فرمود اینچنین نیست که دنیا باشد و آخرت نباشد. دنیای بی آخرت بازیچه است، زیرا هرکس هرچه کرد بی اساس باشد نه

مسئولیتی داشته باشد نه حساب و کتابی داشته باشد می شود لغو. فرمود من که خدایم دنیا را خلق کردم، بازیگر نیستم دنیا هم بازیچه نیست. دنیای بی هدف کار بی مسئولیت بازیچه است این یک.

درباره مرگ و زندگی اینطور نیست که در زمین ریخته باشد و هر کسی یکی را بگیرد. فرمود: ﴿خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾، [۱] مرگ یک آفریدگاری دارد زندگی یک آفریننده ای دارد دقیق و ریاضی است.

مرگ و حیات به احیاء و امانه وابسته است نه خود مرگ و حیات باشند و هر کس خواست برسد. ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ [۲] دنیا بی هدف نیست. انسان پایداری دارد و آن ابدیت اوست. اساس کار این است که انسان تنها بدن نیست روح دارد و روح هرگز نمی میرد و انسان با روح برای ابد زنده است در هر عالمی بدنی مناسب با آن دارد این بدن را در دنیا دارد همین انسان را با همین بدن بعد از او هم زنده نگه می دارد. عده ای که آسمان و زمین را از منظر ماده می بینند و نه ماورای ماده و طبیعت انگارند که خدا فرمود این ها روی گمان حرف می زنند نه روی علم، این ها کسانی اند که اهل نظر هستند نه اهل رؤیت. اهل نگاه هستند نه اهل دیدن. کسی که نگاه می کند و نمی بیند این کور است.

در بخش پایانی سوره مبارکه «طه» آمده که یک عده ای که اهل دیانت نیستند نگاه می کنند ولی آفریدگار را با چشم دل نمی بینند این ها کور هستند. اگر کورند در قیامت کور محشور می شوند. ﴿تَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ [۳] به خدا عرض می کنند خدایا ما در دنیا بینا بودیم چرا ما را کور محشور کردی؟ ﴿رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى﴾؛ ﴿وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾ [۴] در بخش پایانی سوره «طه» آمده که خدای سبحان به آن ها جواب می دهد ﴿كَذَلِكَ﴾ یعنی شما کور بودید بینا نبودید. شما این آثار دقیق علمی را دیدید و این اثر آفرین و دنیا آفرین، را ندیدید! ﴿رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى﴾؛ ﴿وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾، ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ یعنی همینجور بودید. شما که بینا نبودید کور بودید الآن هم کور محشور می شوید. شما اهل نظر بودید نه اهل رؤیت. اهل نگاه بودید نه اهل دیدن. آفریدگار را که ندیدی.

استاد سید محمدباقر حجتی (رضوان الله تعالی علیه) سالیان متمادی با این علوم مانوس است تعلیم کرد تدریس کرد بینا بود بینا تربیت کرد و از همه شما بزرگوارانی که برای حق شناسی و نکوداشت این شخصیت بزرگ علمی سعی بلیغ داشته و دارید خدا به احسن وجه بپذیرد و جامعه اسلامی را به آن هدف والایش برساند و حوزه و دانشگاه را در سایه عنایت ولی عصر (ارواحنا فداه) کامیاب و موفق بدارد و همه شما اساتید و خدمتگزاران علمی را بیش از پیش توفیق عطا بکند.

«و السلام علينا و علیکم و رحمة الله و برکاته»

[۱]. سوره ملک، آیه ۲.

[۲]. سوره بقره، آیه ۲۵۸.

[۳]. سوره طه، آیه ۱۲۴.

[۴]. سوره طه، آیه ۱۲۵.